VOLKSVERZEKERING DOOR SPAARBANKEN IN MASSACHUSETTS.

„In fine the industrial department furnishes insurance at twice the normal cost to those least able to pay for it; a large proportion, if not the greater part of the insured permitting their policies to lapse, receive no money in return for their payment. Success is made possible by a thorough organization on a large scale, and by the employment of an army of underpaid solicitors and clerks". (Armstrong Report 1906.)

De wenschelijkheid, dat ook door den gewonen werkman kleine kapitaalsverzekeringen ten bate van zijn gezin en zich zelven worden gesloten, zal wel door weinigen ontkend worden. En, althans buiten de kringen der naaste belanghebbenden, is even algemeen de erkenning, dat vele maatschappijen en vereenigingen, welke zulke kleine verzekeringen sluiten, ernstige gebreken en misbruiken aankleven. Blijkens bovenstaande aanhaling is dit officiëel gebleken. Om verandering ten goede te verkrijgen hebben sommigen in Massachusetts de medewerking van den Staat ingeroepen, met het gevolg, dat de wetgevende macht in Massachusetts met kleine meerderheid de spaarbanken onder zekere voorwaarden gemachtigd heeft om met staatshulp kapitaals- en renteverzekeringen te sluiten (Chapter 561; Acts of 1907.)

Nieuw is het denkbeeld niet. De bekwame Insurance Commissioner of Massachusetts Elizar Wright gaf in 1872 al zijn boek over Savings Bank Life Insurance uit. En lang voor hem pleitte Alfred Burt in zijn „Life Assurance" (Londen 1849) voor kapitaals- en renteverzekeringen door spaarbanken. Van 17 April 1865 heeft de Engelsche rijkspostspaarbank die ver-

zekeringen gesloten. Tot 31 December 1906 heeft zij volgens Postmaster General's Report pp. 69 en 70 afgesloten:

47.611	dadelijk ingaande lijfrenten voor	£ 1.035.169—14—8
1.507	uitgestelde " " "	27.259— 5—2
2.777	uitgest. lijfr. met herverzek. " "	61.009— 1—6
24.282	kapitaalsverzek. bij overlijden " "	1.461.175— 8—5

Hiervan bestonden op gemelden datum:

27.010	dadelijk ingaande lijfrenten voor	£ 661.526—18—4
1.174	uitgestelde lijfrenten " "	20.875— 4—6
1.363	id. met herverz. der premieën " "	29.322— 8—6
13.269	kapitaalsverzek. bij overlijden " "	768.887— 2—1

Het jongste Bluebook geeft voor 18 Industrial Life Companies 25.544.045 polissen voor £ 251.556.107. Wat een verschil! Voegt men hierbij de talrijke verzekeringen bij de Friendly Societies, de Collecting Societies en de Unions, dan blijkt daaruit, dat de Staatsverzekering in Engeland alles behalve een schitterend figuur maakt.

Het loont de moeite de hoofdbepalingen van de wet omtrent volksverzekering door spaarbanken in Massachusetts na te gaan, vooral daar ze over het geheel redelijk zijn. Zeer zeker zal vergelijking met bestaande bepalingen bij Nederlandsche fondsen ten opzichte van premie- en reserveberekening, contrôle en zekerheid voor den polishouder het publiek ten goede kunnen komen.

Artikel 1 der wet zegt, dat elke spaarbank, waarvan twee derden van bestuur in een afzonderlijk belegde vergadering zich voor een verzekeringsafdeeling verklaren en dit besluit door een meerderheid van hun lastgevers wordt goedgekeurd, den Insurance Commissioner van dit besluit moet kennis geven. Wanneer deze heer alle voorschriften der wet ziet opgevolgd en de Bank-Commissioner in den finantieëlen toestand van de bank geen beletsel ziet, moet de eerste verlof tot oprichting van een verzekeringsafdeeling geven. Tot die voorschriften behoort een speciaal onkostenfonds van minstens \$ 5000. Zij, die dit kapitaal in bedragen van \$ 100 verschaffen, worden jaarlijks gecrediteerd met een rente gelijk aan die, welke de spaarbank aan haar beleggers uitkeert. Gaan de zaken goed, dan bevat de wet voorschriften om deze schuld te lossen. Bovendien moet er

een speciaal verzekeringsgarantiefonds van minstens \$ 20.000 zijn. Ook dit bedrag moet door uitgifte van obligatiën van \$ 100 gevonden worden. De interest op dit geld zal die van de spaarbank zijn. Een nieuwe staatsambtenaar, de state-actuary, heeft medezeggenschap over de grootte dezer fondsen.

Wanneer er minstens 100 candidaat-verzekerden voor minsten \$ 20.000 verzekerd kapitaal zijn, mag de eerste polis worden uitgegeven. Alleen aan ingezetenen van den Staat Massachusetts mogen polissen uitgereikt worden, nochtans heeft de spaarbank het recht sommige personen te weigeren. Mocht de Staatsvergunning te eeniger tijd worden ingetrokken, dan zal de spaarbank toch haar verplichtingen tegenover haar verzekerden of hun erven moeten volbrengen, of haar portefeuille moeten herv verzekeren of overdoen. De inkomsten en de uitgaven van de spaarbankafdeeling en die van de verzekeringsafdeeling moeten afzonderlijk gehouden worden. Gemeenschappelijke uitgaven als voor huur, salaris, enz. zullen gesplitst in rekening gebracht worden.

De wettelijke voorschriften omtrent de beleggingen van spaarbankgeld en gelden ook voor de gelden der verzekeringsafdeeling. Alleen moet daar de beleening op polissen bijgevoegd worden. Zonderling genoeg wordt verder in de wet noch in de polis over die beleening gerept.

Het maximum verzekerd kapitaal bedraagt \$ 500 en voor lijfrenten \$ 200, beide met uitzondering van mogelijke verhoogingen door winstuitkeeringen.

Alle polissen zullen reeds, nadat zes maandelijksche premieën er op betaald zijn, afkoopbaar zijn. De maximum korting voor afkoop of bij omzetting in een premievrije polis is de som, die 1 pCt. van de „face-value“ der polis bedraagt.

Artikel 13 der wet zegt uitdrukkelijk, dat geen boden (heel deftig hier solicitors of insurance genoemd!) gebruikt zullen worden en verbiedt het ophalen der premieën aan de huizen. Wel zal het spaarbankbestuur agentschappen voor het ontvangen van verzekeringsaanvragen en premieën en het uitbetalen van verschuldigde bedragen mogen vestigen, maar de voorwaarden en de belooningen daarvoor moeten en door den Bank-commissioner en door den Insurance-commissioner worden goedgekeurd. Op dergelijke voorwaarden mogen ook andere spaarbanken als agent optreden.

Een nieuwe commissie van 7 leden, door den gouverneur van den staat benoemd, zal het General Insurance Guarantee Fund (algemeen verzekerings garantiefonds) beheeren. Dit college zal den staats-actuaris en diens bedienden benoemen en zoo noodig ontslaan. De Staat betaalt hun salaris, waarvan de grootte door dat college wordt vastgesteld. Die staats-actuaris zal standaard polisvormen, dienstformulieren en boeken vaststellen. Er zal dus uniformiteit in dezen zijn. Natuurlijk berekent hij de premiën, de reserve en den afkoop. De wet noemt geen rentevoet, ook geen sterftetafel en zwijgt over de grootte van den opslag op de netto premiën. Boveustaaud college zal onder nadere goedkeuring van den gouverneur ook een medisch adviseur en zoo noodig diens medewerkers benoemen. Zijn taak is het de regelen betreffende de gezondheid van candidaat-verzekerden en hun aannemelijkheid vast te stellen. De Insurance-commissioner zal ook hierop toezicht en controle (!) hebben. De gekozen medisch adviseur, ook door den staat betaald, zal als geneeskundig inspecteur en als medisch adviseur optreden van alle spaarbanken in Massachusetts, die polissen van levensverzekering uitgeven.

De voorgeschreven formulieren en boeken, de tarieven en de reservetabellen enz. worden van staatswege kosteloos verstrekt.

Van een eventueel surplus of winst moet minstens 20 en niet meer dan 75 pCt. afzonderlijk belegd worden als een exta garantiefonds, totdat dit 10 pCt. van het verzekerd kapitaal bedraagt. Het overig deel der winst zal onder de verzekerden „equitably” verdeeld worden. Noch de wet, noch de polis geeft over de wijze van verdeling iets te lezen.

De bestaande belastingen van de spaarbanken, die een afdeling volksverzekering oprichten, zullen deswege niet verhoogd worden. Haar polissen zijn ook in de toekomst belastingvrij.

Zoowel de Insurance-commissioner als de Bank-commissioner heeft het recht alleen of te zamen, persoonlijk of bij vertegenwoordiging de verzekeringsafdeeling te onderzoeken. Minstens eens per jaar zijn ze dat verplicht en moeten van hun bevinding verslag uitbrengen.

Uit de fondsen van den staat wordt \$ 10.000 beschikbaar gesteld om in de eerste uitgaven dezer wet te voorzien.

Ziedaar de voornaamste bepalingen van een zeer opmerkelijke wet. Het loont de moeite om te zien, hoe de wet is uitgewerkt. Tot heden, 1 September 1908, hebben zich slechts twee van de 186 spaarbanken voor de proefneming verklaard, n.m. The People's Savingsbank te Brockton en The Whitman te Whitman. De eerste begint pas met 1 November a.s. hetgeen met haar kas in verband staat.

Dr. Horace D. Arnold, een van de geneeskundige adviseurs van de New England Mutual Life te Boston is benoemd tot Medisch Adviseur, de heer Robertson G. Hunter tot Staats-actuaris. Dank diens vriendelijkheid kunnen hier tal van bijzonderheden en cijfers medegedeeld worden, die velen zelfs ginds onbekend zijn. Hij meent, dat publiciteit zelfs van alle bijzonderheden niet anders dan gunstig voor de nieuwe instelling kan zijn; welk voorbeeld zeker door niet alle maatschappijen van levensverzekering in ons land nagevolgd wordt.

De spaarbanken in Massachusetts staan onder een streng staatstoezicht en hebben gedurende vele jaren meer dan 4 pCt. interest verdiend. (De meeste geven ook de inleggers 4 pCt). De Fraternal Societies berekenen ook hun premiën met 4 pCt. De heer Hunter meent dus aan den veiligen kant te zijn door $3\frac{1}{2}$ pCt. als rentevoet aan te nemen.

Als sterftetafel neemt hij de ondervindingstafel van 10 jaren der Metropolitan Life aan. Zij is te vinden op bladzijde 156 vol. I. van het vijfde internationaal congres van actuarissen.

Die tafel wijkt zeer af van de Amerikaansche sterftetafel, die vrij algemeen voor groote posten gebruikt wordt. De sterftekans op 35 jaren is bijv. 45 pCt. grooter dan bij de American Experience Mortality table.

Als buitengewone voorzorg om oversterfte van een bepaalde spaarbank het hoofd te bieden is de premie met 4 pCt. verhoogd.

Deze som moet aan het General Insurance Guaranty Fund worden afgedragen en dit krijgt alzoo de middelen om een spaarbank met te groote sterfte te helpen.

Op de netto-premie is een opslag van 25 pCt. gelegd, hetgeen overeenkomt met 17 pCt. van de bruto-maandpremie. (Maandpremiën zijn in Amerika bij de gewone maatschappijen sporadisch en dan nog verbazend hoog; meestal gelijk $\frac{1}{16}$ jaarpremie; bij de Fraternal Societies zijn geen andere dan maandpremiën).

Waar de zeer hooge inningskosten en ruim $\frac{3}{4}$ van de administratiekosten, en de geheele kosten voor inrichting wegvallen, meent de staats-actuaris. dat de opslag voldoende is. De onderzinking moet uitspraak doen. De verzekerings-bepalingen zijn door den wiskundige in zeer eenvoudige taal en heel kort geformuleerd.

Den verzekerde is vier weken respijt toegestaan om zijn premiën te betalen. Op schriftelijk verzoek kan het spaarbank-bestuur de premiën op den vervaltijd van het saldo tegoed van het spaarbankboekje van den verzekerde afschrijven. Dit is een voordeel voor hem, die een buitenkansje heeft, wijl hij toch 4 pCt. deposito rente van zijn inlagen geniet. Door deze bepaling vindt men het ook onnoodig om koopsommen of jaarpremiën in te voeren.

De polis kan een jaar na haar verval door wanbetaling op bewijs van goede gezondheid weer hersteld worden door betaling van de achterstallige premiën. Uit niets blijkt, dat de verzekerde een kleine boete en het gezondheids-attest moet betalen.

De polis en de bij de spaarbank gedeponeerde tabel van afkoop zullen het geheele contract tusschen de partijen vormen en zullen onaantastbaar zijn na een eenjarig bestaan van de polis, tenzij in geval van wanbetaling. De invoering van de tabel van afkoopwaarde in dien zin is zeer vreemd. Zeer opmerkelijk is het gemis van de aanvraag om verzekering en het geneeskundig rapport in die bepaling. Het lijkt haast, of men fraude wil bevorderen.

Bij zelfmoord binnen het eerste verzekeringsjaar is de aansprakelijkheid van de bank tot de betaalde premiën beperkt. Sterft de verzekerde buiten den staat Massachusetts dan kan de penningmeester van de spaarbank een onafhankelijk onderzoek omtrent de doodsoorzaken van den verzekerde instellen en de kosten er van op het verzekerd bedrag verhalen.

De polissen deelen in eventueele winst, maar eerst moet er een extra reserve gelijk 10 pCt. van de wettelijke reserve gevormd zijn. De wet en de polis zwijgen over de wijze, waarop de winst verdeeld wordt. Aangezien de opslag niet met constanten en een percentage is berekend, meent de tegenwoordige actuaris, dat een verdeling der winst naar de betaalde som aan premiën het meest zal voldoen. Nadat zes maandpremiën betaald zijn, heeft de polis een afkoopwaarde. De korting op de reserve

tot op het eind van het tweede verzekeringsjaar is 50 pCt. van de reserve. Waar dit 1 pCt. van het polisbedrag zou overtreffen, is wettelijke korting gerekend. Waar kapitaals- en renteverzekering in één contract zijn vereenigd is de wettelijke korting 1 pCt. of the face value of the policy stellig een leeken uitdrukking. De actuaris heeft in dit geval de rente buiten rekening gelaten bij de korting voor afkoop. De polis moet een stellige belofte tot betaling zijn, daarom wordt in de polis niets gezegd omtrent een mogelijk overlijden in den oorlog, door verandering van beroep, het reizen in een tropisch gewest of anderszins. Zeer opmerkelijk is het, dat de polis niets zegt omtrent het beleenen van haar, terwijl de wetgever toch aan dat onderwerp wel gedacht heeft. Het vraagstuk van de verloren polis wordt ook nergens aangeroerd. Dat is een punt, dat elke maatschappij met haar rechtsgeleerd raadsman heeft uit te maken, schrijft men mij. Mocht een spaarbankpolis verloren gaan, dan zal de spaarbank een duplicaat-polis afgeven en bij sterfgeval haar betalen, mits de begunstigde een acte van schadeloosstelling van tweemaal het verzekerd bedrag aan de spaarbank geeft. Mij dunkt, dat de bank aan zoo'n acte van een arme weduwe heel weinig heeft. Een rechtsgeleerd raadsman voor de verzekeringsafdeeling zou zeker geen weelde geweest zijn.

Alleen gezonde personen worden aangenomen. Van extra-premiën wil men niets weten. Hoogstens deukt men een tweetal van de gevaarlijkste beroepen uit te sluiten. Zoo'n uitsluiting van verzekering van hen, wier persoonlijke of familiegeschiedenis te wenschen overlaat, of om hun beroep en dat zelfs in een tarief III of met verhoogde premie en nog wel bij een instelling, die door den Staat gesteund wordt, kan zeker niet strekken om bewondering van allen te wekken. Te meer wekt dit bevreemding daar de particuliere industrial life insurance companies wel tweede klas levens tegen verhoogde premie aannemen.

Voorloopig zullen vier soorten van polissen worden uitgegeven, waarvan n° 3 en n° 4 (zie hierachter) bij het volk geheel onbekend zijn. Vermeerdering van tarieven is echter volstrekt niet buitengesloten; men wil eerst eens zien, hoe het met deze gaat.

Het bestuur van de General Insurance Guarantee Fund heeft het rapport van zijn actuaris omtrent de premieberekening aan eenige bekende actuarissen voorgelegd en deze hebben het

eenparig goedgekeurd. De premien moeten eens per maand aan het kantoort, of aan het agentschap betaald worden. Men hoopt op veler medewerking om het den gezeten werkmán zoo gemakkelijk mogelijk te maken. De agentschappen hebben 2 pCt. incasso. Zooals ginds gebruikelijk is, heeft men voor alle polissen en voor alle ouderdommen gelijke premien, maar met verschillend verzekerd bedrag. De minste premie is \$ 0.25 per maand en klimt met 5 cents op, tot de maxima bereikt zijn. Een uittreksel van de tarieven, met den laagsten en hoogsten ouderdom, volgt hierachter. Tengevolge van critiek is tarief IV pas bewerkt en moet nog in bovenaangeduid stelsel omgewerkt worden. Levenslange premiebetaling kent men ginds bij volksverzekering niet meer.

TARIEF I. Kapitaalsverzekering bij overlijden met premiebetaling tot in het 75^e jaar van \$ 0.25 per maand.

Ouderdom.	Verzekerd kapitaal.	Ouderdom.	Verzekerd kapitaal.
18	\$ 155	40	\$ 79
20	" 145	45	" 65
25	" 126	50	" 53
30	" 109	55	" 41
35	" 94	60	" 31

TARIEF II. Gemengde verzekering. Het kapitaal is betaalbaar op 65 jaar of bij vroeger overlijden. Verzekerd bedrag voor \$ 0.25 per maand.

Ouderdom.	Verzekerd kapitaal.	Ouderdom.	Verzekerd kapitaal.
18	\$ 142	35	\$ 79
20	" 132	40	" 64
25	" 112	45	" 50
30	" 95	50	" 37

TARIEF III. Kapitaals- en renteverzekering. Het kapitaal is betaalbaar bij overlijden vóór den 65-jarigen ouderdom; het pensioen gaat bij overleving van dien ouderdom in. Verzekerd bedrag en pensioen voor \$ 0.25 maandpremie.

Oud.	Kapitaal.	Pensioen.	Oud.	Kapitaal.	Pensioen.
18	\$ 124	\$ 24	35	\$ 65	\$ 13
20	" 115	" 23	40	" 51	" 10
25	" 96	" 19	45	" 39	" 7
30	" 80	" 16	50	" 27	" 5

TARIEF. IV. Maandpremii voor \$ 500 bij overlijden vóór den 65-jarigen leeftijd en \$ 100 pensioen bij A, of \$ 200 pensioen bij B. voor het eerst bij 65-jarigen ouderdom. Sterft de verzekerde in het eerste jaar van zijn pensioneerij dan ontvangen zijn erven \$ 400; sterft hij in het 2^e jaar, dan \$ 300; in het 3^e jaar \$ 200, in het 4^e jaar \$ 100. De bank betaalt dus in elk geval \$ 500.

Oud.	Maandpremie voor		Oud.	Maandpremie voor	
	A.	B.		A.	B.
18	\$ 1,03	\$ 1,36	35	\$ 1,98	\$ 2,85
20	" 1,12	" 1,47	40	" 2,51	" 3,74
25	" 1,33	" 1,81	45	" 3,35	" 5.15
30	" 1,61	" 2.24	50	" 4,75	" 7,60

Zeer spoedig zullen de buitengewone bepalingen omtrent den afkoop in ons land wel niet nagevolgd worden. De drieërlei keuze bij afkoop en de daarbij behoorende getallen zijn belangwekkend en lokken wel tot vergelijking met de desbetreffende bepalingen bij onze Nederlandsche maatschappijen van levensverzekering uit. Bij afkoop na 6 maanden wordt de helft voor dien na 12 maanden gegeven. Een deel van die belangrijke gedeponeerde tabel omtrent den afkoop in de eerste drie tarieven voor een maandpremie van \$ 0.25 volgt hier. De desbetreffende getallen voor tarief IV moeten nog berekend worden.

AFKOP BIJ TARIEF I.

Contante waarde :

Aan het eind van	Ouderdom van den verzekerde.		
	20 jaar.	35 jaar.	50 jaar.
1 jaar	\$ 0,74	\$ 0,64	\$ 0,85
3 "	" 2,91	" 3,04	" 3,68
5 "	" 5,75	" 5,89	" 6,59
10 "	" 12,96	" 13,63	" 14,19
15 "	" 20,68	" 22,22	" 22,28
20 "	" 29,54	" 31,53	" 31,27

Premievrije polis van

Aan het eind van	20 jaar.	35 jaar.	50 jaar.
1 jaar	\$ 2	\$ 2	\$ 2
3 "	" 9	" 7	" 7
5 "	" 17	" 13	" 11
10 "	" 34	" 27	" 22
15 "	" 49	" 40	" 31
20 "	" 64	" 52	" 41

Premievrije polis voor het volle bedrag, betaalbaar in geval van overlijden binnen :

Na	1 jaar	0 jaar	9 mnd.	0 jaar. 7 mnd.	0 jaar 9 mnd.
3 "	2 "	5 "	2 "	6 "	2 " 11 "
5 "	4 "	4 "	4 "	7 "	4 " 7 "
10 "	8 "	9 "	9 "	0 "	7 " 4 "
15 "	12 "	11 "	11 "	7 "	8 " 7 "
20 "	15 "	10 "	12 "	7 "	9 " 6 "

AFKOOP BIJ TABLE II. (Gemengd op 65 jaar.)

Contante waarde:

Na	Ouderdom van den verzekerde.		
	20 jaar.	35 jaar.	50 jaar.
1 jaar	\$ 0,79	\$ 0,74	\$ 1,38
3 "	" 3,37	" 3,78	" 5,08
5 "	" 6,50	" 7,10	" 9,07
10 "	" 14,65	" 16,38	" 20,77
15 "	" 23,71	" 27,29	" 37,00
20 "	" 34,39	" 40,29	—

Premievrije polis betaalbaar op 65 jaar of bij vroeger overlijden van :

Na	20 jaar.	35 jaar.	50 jaar.
1 jaar	\$ 2	\$ 2	\$ 3
3 "	" 10	" 8	" 8
5 "	" 17	" 14	" 13
10 "	" 35	" 28	" 25
15 "	" 51	" 42	" 37
20 "	" 66	" 54	—

Premievrije polis voor het volle verzekerd bedrag betaalbaar in geval van overlijden gedurende den aangegeven tijd.

Contante waarde, wanneer de verzekerde 65 jaar wordt.

Na									
1 jr.	0 jr.	10 md.	\$ 0	0 jr.	9 md.	\$ 0	1 jr.	9 md.	\$ 0
3 "	3 "	1 "	" 0	3 "	9 "	" 0	5 "	8 "	" 0
5 "	5 "	5 "	" 0	6 "	8 "	" 0	9 "	1 "	" 0
10 "	11 "	2 "	" 0	13 "	0 "	" 0	5 "	0 "	" 21
15 "	16 "	8 "	" 0	15 "	0 "	" 10			
20 "	20 "	6 "	" 0	10 "	0 "	" 40			

AFKOOP BIJ TARIEF III. (Kapitaal- en renteverzekering.)

Premievrije polis voor het volle verzekerde kapitaal in geval van overlijden binnen den aangegeven tijd. Pensioen aan den polishouder, wanneer hij 65 jaar wordt.

Na	Oud:	20 jaar,		35 jaar,		50 jaar.	
1 jr.	1 jr.	1 md.	\$ 0	1 jr.	3 md.	\$ 0	2 jr. 10 md. \$ 0
3 "	4 "	2 "	" 0	5 "	6 "	" 0	8 " 9 " " 0
5 "	7 "	2 "	" 0	9 "	8 "	" 0	10 " 0 " " 1
10 "	15 "	4 "	" 0	18 "	8 "	" 0	5 " 0 " " 3
15 "	22 "	11 "	" 0	15 "	0 "	" 5	vrije polis, het pen-
20 "	25 "	0 "	" 3	10 "	0 "	" 9	sioen is ingegaan.

Eén van de bepalingen van de staatsverzekering in Engeland vindt men ook hier. Op schriftelijk verzoek van den verzekerde zal de spaarbank de verschuldigde premie op zijn kassaldo afschrijven. Is het bedrag ontoereikend, dan krijgt hij schriftelijk bericht hiervan. Een bijzonderheid van de Engelsche Staatsverzekering, n.m. tweërlei premie voor denzelfden ouderdom naar gelang de grootte van het verzekerd kapitaal heeft men niet nagevolgd. Zoo is daar de levenslange jaarpremie voor \$ 5 bij overlijden voor een 21-jarige 1 s/11, maar voor een bedrag van meer dan \$ 25 betaalt hij \$ 1 14 0 per honderd.

*
*
*

Het is te begrijpen, dat niet ieder daarginds met deze staatsbemoeiing ingenomen is, waarbij de Staat zich als concurrent van zijn onderdanen opwerpt. Belanghebbenden hebben dan ook niet opgehouden en tegen het beginsel en tegen de uitwerking op te komen. Ziehier wat bijv. de New-England Mutual Life Company doet. Zij geeft 31 respitdagen en na één jaar vier keuzen om de verzekering te doen eindigen. Zij beleent de polis voor 95 pCt. der reserve tegen 5 pCt. en geeft die reserve voor elk jaar in haar polis op. De verzekerde bij de spaarbank weet de beleenbare waarde van zijn polis niet en moet bij de spaarbank vernemen, of en tegen welke voorwaarden zij zijn polis beleenen wil. Dit is zeer zeker een wonderlijke omissie in de polis. De New-England Mutual geeft de begunstigde de keus om in plaats van het verzekerd bedrag een levenslange of een tijdelijke lijfrente te trekken. De verzekering kan bij haar

gedurende 3 jaren na de wanbetaling op de gebruikelijke voorwaarden hersteld worden. En haar tarieven? Het prospectus van de People's Savings-Bank houdt den arbeider voor, dat hij 25 pCt. op zijn premie bespaart, indien hij bij haar zijn verzekering plaatst. Zelf geeft ze een modelpolis, waarbij een 20-jarige voor \$ 500 bij overlijden met hoogstens 55 jaar premiebetaling \$ 1 per maand, of zonder renteberekening \$ 12 per jaar betaalt. De New-England Mutual geeft echter dezelfde verzekering aan dien persoon voor \$ 10.50 per jaar. Zij geeft gunstiger verzekeringsvoorwaarden en is veel goedkooper. Vraagt men, wat voor een maatschappij zij is? Zij is in 1835 te Boston, de hoofdstad van Massachusetts, opgericht. Zij had op 31 December 1907 een verzekerd kapitaal van ruim \$ 178 millioen en een reserve van ruim \$ 44 millioen. Haar polishouders waren over de winstuitkeeringen en het bestuur steeds tevreden. Waarom dus haar en haars gelijken den rug toegekeerd en een jonge instelling zonder zelfstandig bestuur begunstigd? De opmerking is gemaakt, dat genoemde maatschappij geen kleine posten (wel van \$ 500) en geen maandpremiën (wel kwartaalpremiën) heeft. Daartegenover staat, dat van regeeringswege haar niet gevraagd is om die in te voeren en dat de Staat haar ook niet aangeboden heeft voor zoo iets de extra-kosten te betalen. De maatschappij heeft een handig gebruik gemaakt van de model-polis der nieuwe volksverzekering. Zij houdt vol, dat iemand, die \$ 1 per maand naar de spaarbank kan brengen, zeer zeker zijn premie aan den agent om het kwartaal kan afdragen en dat zij haar deuren voor verzekerden met \$ 500 wagenwijd openhoudt.

Herhaaldelijk zijn ginds pogingen aangewend om den gewonen arbeider ter wille te zijn, door het verzekerd bedrag te verhoogen, indien de perceptiekosten grootendeels konden vervallen. Tot heden bleven al die pogingen vruchteloos. Trouwens de werkmán weet en begrijpt, dat hij voor het ophalen der premiën betalen moet; hij stelt dat gemak, die aandrang om te betalen op prijs. Schakelt men den middelman uit en vereenvoudigt men de administratie door geen week-, maar maandpremiën te heffen, dan gaan de zaken achteruit. De daglooner kan zijn geld geen maand bewaren. Heeft hij des Zaterdags zijn loon ontvangen, dan moet 's Maandags de bode om het begrafenisgeld

enz. komen, of het geld is aan iets anders uitgegeven. Hoe zal men ook honing en was in den korf krijgen, indien men de nijvere werkbijen geen gelegenheid geeft uit te gaan, te zoeken, te vinden en te vergaren? Het weinige gebruik van de Staatsverzekering in Engeland, waar de ambtenaren in 13.000 post- en hulpkantoren als onbezoldigde agenten van die Staatsverzekering kunnen werken maar geen geldelijk belang er bij hebben, is en blijft treffend en waarschuwt om dien weg uit te gaan. Men kan hopen, dat deze spaarbankverzekering met eenigszins andere vormen dan die in Engeland wortel in de burgerij zal schieten, maar gegrond kan die hoop voorshands nog niet heeten. De boden kunnen ginds gerust zijn; hun bestaan wordt door deze nieuwigheid nog niet ernstig bedreigd. Met belangstelling zullen zij en anderen de rapporten van de commissioners omtrent de spaarbankvolksverzekering afwachten!

Rotterdam.

J. ADAMS JR.